

စိုးရိုးစာပေ

ပန်းသိမ်ခွင်

နှင်းဆီများကတစ်ပွေတစ်ပိုက်ရယ်

ထွေးလေးက သောက်ရေသန့်ဘူးအဖုံး၏ ကြိုးပတ်ကို ဆွဲခွာဖြေလျက် အဖုံးကိုဖွင့်ပြီး ပိုက် ကလေးကို ဘူးထဲထိုးထည့်ကာ အားပါးတရ စုပ်သောက်မိပါသည်။ ။

ဘယ်လိုရေငတ်နေမှန်းမသိပါ။ ရင်တစ်ခုလုံး ခြောက်သွေ့နေသလို ထင်မိ၏။ အမှန်ဆို နည်းနည်း ရေဆာကတည်းက အချိန်ပေးပြီး သောက်ရမှာ ။

ခုတော့

ရေအငတ်လွန်ကာ ခေါင်းတောင်မူးချင်ချင်။

စိတ်အိုက်လှတာမို့ သီချင်းသံ၊ စကားသံ၊ ဖိနပ်သံနှင့် တဝုန်းဝုန်းဆူညံနေသော ဧည့်ခံကျယ်ကြီး ထဲမှ လှေကားသုံးထစ်ဆင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ခြံကျယ်ကြီးက အုံ့မှိုင်းတိတ်ဆိတ်ကာ စကားဝါပန်းနဲ့က တသင်းသင်းနှင့်။

ချက်ချင်းပဲ ထွေး စိတ်တွေလန်းဆန်းသွားရသလိုရှိသည်။ ။

အိမ်ကြီး၏ ဟိုဘက်တစ်ခြမ်းမှာ ကားပေါင်းများစွာက ဖြစ်သလိုရပ်ထား၏။ သည် ဘက် တစ်ခြမ်းကတော့ ထူးကဲစွာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျနေပါသည်။ ။

သန်ဘက်ခါ ဖက်ရှင်ရှိုးအတွက် သည် နေ့နောက်ဆုံး ဝတ်စုံပြည့်လှေကျင့်တာပါ။ ထို့ကြောင့် လည်း ပိုပြီး ပင်ပန်းသည်။ ။

‘Cat Walk’ လျှောက်ရတာ တစ်ယောက်တည်းဆိုရင်တောင် မလွယ်
။ စင်ပေါ်မှာ အမှား အယွင်းမဖြစ်ဖို့ အမြဲသတိထားရသည် ။ ထပ်တလဲ
လဲ လေ့ကျင့်ထားရပါသည် ။

အခုဟာက တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ စုံတွဲလျှောက်ရမှာ ။ ပိုဆိုး
တာက တစ်ဖက်လူ ကိုယ်နှင့် တွဲပေးတာက စူပါမင်းသား၊ သူက အတွေ့
အကြုံရှိပြီးသား။ တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီးသား။ နာမည်ကြီးနှင့် အပြိုင်လုပ်
ရမှာ ဆိုတော့ ထွေးလေးက ပိုပြီးလန့်ပါသည် ။

ကိုယ်က မော်ဒယ်ဆိုပေမဲ့ စူပါမင်းသားလိုတော့ အတွေ့အကြုံ မရင့်
ကျက်သေးပါ။ သူကတော့ မင်းသားမို့လားမသိ၊ လက်ကလေးဆွဲယူကာ၊
လမ်းလျှောက်ပြတာ၊ ရယ်ပြတာ၊ အကုန်လုံး အပိုအလို မရှိ၊ အချိုးကျ
ဝီပြင်လှသည် ။ သူ့ကြည့်ရတာ သက်သောင့်သက်သာပါပဲ။ ခဲခဲယဉ်းယ
ဉ်းလည်း မရှိ။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လုပ်သွားနိုင်သ
လောက် ထွေးလေးမှာ တော့ ချွေးတွေပြန်ကာ ရေငတ်လာရသည် အထိ
စိတ်လှုပ်ရှားမိပါသည် ။

ပြီးတော့ သူက ကြော်ငြာရိုက်ကွင်းရှိသေးတာမို့ အချိန်အကြာကြီး မ
ပေးနိုင်ပါ။ အပြေးအလွှား ရောက် လာပြီး ကမန်းကတန်းပြန်မှာ ။ သူနှ
င့်ကြိုတင်မတိုက်ထားလျှင်လည်း စင်ပေါ်မှာ အပေးအယူ မတည့်ဘဲ လူ
ရယ်စရာဖြစ်သွားနိုင်ပါသည် ။

မင်းသားက နာမည်ကြီးသလောက် သဘောထားလည်း မဆိုးလှပါ။
ထွေးလေးကို ကရုဏာစိတ် နှင့် တွဲခေါ်ပါသည် ။ ရှက်စိတ်နှင့်
ခပ်တုံတုံဖြစ်နေတာကို နားလည်ပုံရသည် ။

ထွေးလေးက မော်ဒယ်သင်တန်းဆင်းတာ ဘာမှ မကြာသေးပေ။ ချ
စ်စရာကောင်းလွန်းသော ပုံစံ လေးကြောင့်သာ နာမည်ကြီးမင်းသားနှင့်

တွဲခွင့်ရခဲ့တာပါ။ အားလုံးသဘောတူ ထိုနေရာကို ထွေးလေး အား ပေး ခဲ့ကြတာပါ။ တချို့လည်း ကျေနပ်ချင်မှ ကျေနပ်လိမ့်မည်။ အများ ဆန္ဒ ဆိုတော့ ငြိမ်နေလိုက်တာ မျိုး ရှိနိုင်ပါသည် ။

ကိုယ်ကလည်း သည် နေရာကို ငမ်းငမ်းတက်လိုချင်သူ မဟုတ်ပေ။ တစ်ယောက်တည်း ကက် ဝေါ့ခံလျှောက်ရလည်း ကျေနပ်ပါသည် ။ သည် ပွဲမှာ ပါဝင်ခွင့်ရလျှင်ပြီးရော၊ ဒါကလည်း ဝါသနာကြောင့် ပါ။ ဝါသနာပါလို့ သာ မော်ဒယ်လုပ်တာပါ။ အိမ်ကဆို သိပ်မကြိုက်ချင်။

ညီအစ်မသုံးယောက်မှာ ထွေးလေးတစ်ယောက်သာ ဒါမျိုးတွေ စိတ် ပါတာမို့ ဖေဖေနှင့် မေမေ မကြာခဏ ဆူတတ်ပါသည် ။

မမကြီးဆိုလည်း ဆရာဝန်၊ ဆေးရုံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပြီ။ မမငယ်ဆိုလည်း တရားရုံး ရှေ့နေကြီးဖြစ်နေပါပြီ။ ထွေးလေးသာ ကျောင်းတစ်ဖက်နှင့် မော်ဒယ်ဘဝကို ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို ရောက်သွားမှန်းမသိတာပါ။

ဖေဖေနှင့် မေမေက ထွေးလေးကို လေယာဉ်မယ် သိပ်ဖြစ်စေချင်ပါ သည် ။ မမကြီးတို့ ထက်ပိုပြီး ချစ်စရာကောင်းသည် ဟု ထင်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

"သမီးပုံစံလေးနဲ့ လေယာဉ်မယ်ကလေးဆို သိပ်လိုက်မှာ ပဲ" ဟု မေမေက အမြဲပြောတတ် ပါသည် ။

ထွေးလေးက မသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး မော်ဒယ်အလုပ်ကို ဦးစားပေး ခဲ့တာပါ။ စကားဝါနဲ့ တသင်း သင်းနှင့် ခြံကျယ်ကြီးထဲ လျှောက်ရတာ ထွေးလေး ပျော်ရွှင်မိပါသည် ။ မိသားစုအကြောင်းပင် ချက်ချင်း ပြန် တွေးမိသွားသည် လေ။

ဖြူလွလွ ဂါဝန်ရှည်ဖားဖားကြီးနှင့်သာမဟုတ်လျှင် အခုထက်ပိုပြီး ပေါ့ပါးရွှင်လန်းသွားမှာ သေချာ၏။

မင်းသားကတော့ သူ့အလှည့်ပြီးပြီမို့ ပြန်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပါပြီ။

ထွေးလေးက ခြံဝင်းတံခါးပေါက်မှ တစ်ဆင့် မြေနီလမ်းသွယ်က လေးကို မျှော်ကာ လှမ်းကြည့် သည် ။

လမ်းကလေးက တိတ်ဆိတ်သန့်ရှင်းပြီး နေချင်စဖွယ်ကောင်းသည် ။ ထွေးတို့ လမ်းနှင့်များ တော့ တခြားစီပါ။ ရှုပ်ထွေးစည်ကားလွန်းတာ မိုးလင်းမိုးချုပ် မျက်စိကို နောက်ချင်စရာ။

သည် လမ်းကလေးထဲ နေရလျှင် ဘယ်လောက်အဆင်ပြေမလဲဟု တွေးမိသည် ။ ခြံကျယ်ကြီးတွေ ကလည်း အားလုံးပေါင်းမှ ဘယ်နှခြံမှ မရှိ။ သီးသီးသန့်သန့်နှင့် နားအေးပါအေး ရှိလွန်းလှပါဘိ။

ထွေးလေးတို့ မော်ဒယ်အေဂျင်စီက သည် လမ်းကလေးထဲမှာ မို့ ထွေးလေးတို့ သည် လမ်းကို အမြဲ လာရပါသည် ။

ရေဆာဆာနှင့် ရေသန့်ဘူးက တစ်ဝက်နီးပါး ကုန်သွားပါ၏။ မင်း သား၏ ပါဂျဲရီးကားက အရှိန် နှင့် မောင်းထွက်သွားသည် ကို တွေ့လိုက် ရသည် ။

သူ့ဓဗျာလည်း မနားရရှာဟု စာနာစိတ်နှင့် တွေးကြည့်မိပါသည် ။

စိတ်ရှည်ခြင်း၊

သည်းခံခြင်း၊

ထိန်းချုပ်မျှသိပ်နိုင်ခြင်းဆိုတာတွေကို သူတို့ တော်တော်လေး ပိုင် ဆိုင်ထားကြပါသည် ။

ရေဆာနေလည်း အောင့်အည်းထားနိုင်သည်။ ဗိုက်ဆာနေလည်း ခဏမေ့ထားနိုင်သည်။ နေပူ နေလည်း မျက်မှောင်မကုတ်မိအောင် ကြိုးစားထားနိုင်သည်။ ။ မိုးရွာနေလည်း စိတ်မပျက်တတ်ပါ။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ပေကတ်ကတ်နှင့် ဇွဲရှိနေတတ်သည်။ အလွယ်တကူ စိတ်မပျက်တတ်ပါ။ လက်မလျှော့ တတ်ပါ။ တော်ရုံတန်ရုံ ဖျားတာလောက်၊ မူးတာလောက်ကို မေ့ဖျောက်ထားပြီး လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်နေတတ်ပါသည်။ ကြည့်တော့သာ နုဖပ်လှပနေကြတာ။

အိပ်ရာထဲ ခွေလှဲချင်နေလည်း ငြိမ်ငြိမ်တောင့်တောင့် ထိုင်ကာ မိတ်ကပ်ပြင်ခြင်းကို ခံယူနေရ သည်။ ဒါတွေဟာ မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေ၏ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားပါပဲ။ ထွေးလေးလည်း မော်ဒယ်ဘဝကို ခြေချမိပြီမို့ သူတို့လို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် စိတ်ဓာတ်ကို ပြုပြင်ရပါဦးမည်။

"ထွေး ဘာလဲ ပင်ပန်းသွားပြီလား"

သဇင်က ဘေးနားရောက် လာပြီး မေးသည်။ ထွေး သဇင်ကို ပြုံးပြဲမိပါသည်။ ဘယ်အချိန်မဆို မျက်နှာပေါ် အပြုံးရှိနေအောင်လည်း ကြိုးစားတတ်ရပါမည်။

"ဟင့်အင်း ဒါပေမဲ့ သူက နာမည်ကြီးဆိုတော့ စိတ်လှုပ်ရှားတာအမှန်ပဲဟ၊ သဇင်အလှည့် မရောက်သေးဘူးလား"

"ရောက်တော့မှာ ပါ"

သဇင်က ချက်ချင်းပဲ ထွေးအနားမှ လှည့်ထွက်သွားသည်။ ထွေးက တစ်ရှူးပေပါလေးနှင့် နှုတ်ခမ်းတစ်ဝိုက်က ချွေးတွေသုတ်ပစ်သည်။

သဇင်အလှည့်ပြီးလျှင် ပြန်လို့ ရပါပြီ။ ပုနှင့်ပတ္တမြားက သည် ပွဲမှာ မပါ။ ခါတိုင်းဆို လေးယောက်စလုံးပြီးမှ အတူတူပြန်နေကျပါ။ သည် တ

စံပွဲမှာ တော့ ပုနှင့်ပတ္တမြားက စာမေးပွဲနှင့် တိုက်နေတာမို့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘဲ လက်လွှတ်ခံရလေသည်။ ။

"ဟင်"

ဂါဝန်ရှည်ဖားလွင့်လွင့်ကြီးလဲဖို့ လှည့်ဝင်မည်လုပ်တုန်းမှာ ပဲ ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းက ထွေးကို ညှို့ယူဖမ်းစားလိုက်၏။

ဂျာကင်အနက်နှင့် ကောင်လေးတစ်ယောက်။ ဆိုင်ကယ်ကလည်း မည်းမည်းနက်နက်၊ ဆံပင် ပျော့ပျော့လေးများ နှင့် မျက်နှာလေးက ဖွေးသန့်ကာ မျက်လုံးအစုံက တဖျတ်ဖျတ် တောက်ပစူးရှနေ၏။

ထွေးကို လှမ်းကြည့်ကာ ရဲစိုနေသော နှုတ်ခမ်းတွေက ချက်ချင်းပဲ ပြုံးရောင်သန်းသွားသည်။ ။ လူကိုများ ရယ်ချင်စရာလား။

ချက်ချင်းပဲ အကြည့်လွဲကာ ဆိုင်ကယ်လေးက တရွေ့ရွေ့ ထွက်သွားသည်။ ။

"ဟယ်တော့"

မျက်လုံးလေးအဝိုင်းသားနှင့် ထွေးက ဖွင့်ထားသော ခြံတံခါးဝအထိ ပြေးသွားကာ လိုက်ကြည့် မိပါသည်။ ။

ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ပါ။

စုတ်ဖွားခွေး ညိုညိုပုပုလေးက သူ့ဆိုင်ကယ်နောက်မှာ လူကလေးလို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ထိုင်နေ ပါရောလား။

ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့ လားဟု ထွေး ပြုံးပြကြည့်မိသည်။ ။ သည် လောက်လိမ္မာနားလည်သော ခွေးလေး မျိုး ထွေးမှ မတွေ့ဖူးဘဲ။

ကားထဲမှာ ဆိုထားတော့။ ခုဟာက ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာ ပြုတ်ကျသွား

ရင်ဖြင့် အခက်။ ခွေးပုပုလေး က တစ်ချက်ကလေးမှ မလှုပ်ပေ။

ဒါကြောင့်လည်း သူက ဆိုင်ကယ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းပဲ မောင်းလာခဲ့တာဖြစ်လိမ့်မည်။

ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်လေးနှင့် ဘယ်လိုခွေးလေးပါလိမ့်။

တရွေ့ရွေ့ဝေးကာ လမ်းကွေ့ထဲ ပျောက်ကွယ်သွားသော ဆိုင်ကယ်ကို မျက်စိတစ်ဆုံးငေးကြည့် ရင်း ထွေး နှုတ်ခမ်းတွေ ကွေးညွတ်စွာ ပြီးနေမိပါသည် ။

ဆိုင်ကယ်စီးတတ်သော ခွေးလေးကို အံ့သြမိသည် ။ ထို့ထက်ပို၍ အဲဒီလို လေ့ကျင့်ပေးထားသော သခင်လေးကို ပိုအံ့သြပါသည် ။

သူ့ကျောနောက်မှာ ပုကပ်ကာ ပြုတ်ကျမသွားအောင် တစ်စက်ကလေးမှ မလှုပ်ဘဲ အကြာကြီး နေနိုင်တာ အံ့သြစရာပါပဲ။

"အဟင်း"

ထွေးလေး ကြည်နူးစွာရယ်သည် ။ ရယ်ချင်စိတ်ကလေးက ရင်ထဲအလိုလို ဖြစ်လာတတ်တာပါ။ မြင်ကွင်းကလေး သူမစိတ်နှလုံးကို ညင်သာစွာ ဆွဲဆောင်သွားနိုင်ပါသည် ။

ခေါင်းခြောက်အောင် အဆန်းတကြယ် စဉ်းစားနေရသော မော်ဒယ်ပွဲမြင်ကွင်းထက်ပင် လှပ ထူးဆန်းသေးတော့သည် ။

ဆံပင်လေးတွေ သပ်တင်ကာ အဝတ်အစားလဲဖို့ အိမ်ကြီးထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည် ။ ခဏနားလိုက်မှ ပဲ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုက ပြေပျောက်သွားသည် ။ စောစောကဆို ဂါဝန်ရှည်ကြီးပင် မလဲနိုင်အောင် လူက ပုံကျချင်နေသည် ။ စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုဒဏ်ကို သူမခံစားလိုက်ရတာပါ။

နောက် ဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုနာမည်ကြီးနှင့်ပဲ တွဲရတွဲရ
စိတ်မလှုပ်ရှားမိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းရပါမည်။
ထွေး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြင်ဆင်နေမိသည် ။

"ဝဏ္ဏမင်းဒင်" က ဆိုင်ကယ်ကို ခြံတံခါးရှေ့ ထိုးရပ်ကာ ဟွန်းတီးလို
က်သည် ။

"ဟေ့ကောင် လပ်ကီး၊ ဆင်းတော့လေ"

သည် ကောင်ကလည်း လူပါး။ အဟဲ ခွေးပါး ခြံထဲမရောက်မချင်း မ
ဆင်းသေးဘဲ ငြိမ်ကုပ်ထိုင် နေသည် ။ ခြံရှေ့ရောက်တာပင် မဆင်းသေး
။

ဝဏ္ဏမင်းဒင်က ဆိုင်ကယ်ကို ခြံထဲမောင်းလာခဲ့ကာ ဂိုဒေါင်ရှေ့မှာ ရ
ပ်သည် ။ လက်ကီးက ခုမှ ပဲ အသာကလေး ခုန်ချဆင်းကာ တလှုပ်လှုပ်
နှင့် အိမ်ဘက်လျှောက်သွား၏။

"အစုတ်ပလုတ်ကောင် အိုက်တင်ချည်းပဲ"

သူက ခွေးပုလေးကို ချစ်စနိုး ပြေးကန်ချင်စိတ်ပေါက်သွား၏။ ချက်
ချင်းပဲ လပ်ကီးနောက် ပြေးလိုက်သွား၏။ လပ်ကီးက တစ်ချက်လှည့်ကြ
ည့်ကာ အမြီးဖွာဖွာကို ကော့နေအောင်ထောင်ပြီး နားရွက်နှစ်ဖက်နော

က်ကိုပစ်ကာ တစ်ချိုးတည်း လစ်တော့သည်။ ။

သူ့ကို ဝဏ္ဏမင်းဒင် အသည်းယားသွားပြီဆိုတော့ သိပြီး လွတ်အောင် ရှောင်တော့တာ။ သည် ကောင် လှစ်နေအောင် ပါးသည်။ ။

မမိတော့မည့်အတူတူ သူက ခြေလှမ်းတွေ ရပ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ။ ဂါ ဝန်ရှည်ဖားဖားကြီးနှင့် ကောင်မလေးကို မျက်လုံးထဲ ပြန်မြင်ယောင်လာ သည်။ သူတို့ လမ်းထဲမှာ မော်ဒယ်အေဂျင်စီတစ်ခု လာဖွင့်ထားတာကြာ ပါပြီ။ အကတိုက်နေကြတာ ကြိုတင်လေ့ကျင့်နေကြတာ အမြဲမြင်ရကြားရပါသည်။ ။ လှတပတ ကောင်မလေးတွေနှင့် လမ်းမှာ လည်း အမြဲကြုံရပါသည်။ ။ တစ်ခါမှ ခုလို ဂရုတစိုက် သတိပြုမိ သွား တာမျိုး မရှိခဲ့ပါ။ သည် နေ့မှ ထူးဆန်းမှုတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ ။

ကောင်မလေးကလည်း သူ့ကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ငေးကြည့်၏။ သူ့ကို ထူးဆန်းတာ မဖြစ်နိုင် ပါ။ လပ်ကီးကို ထူးဆန်းသွားတာ၊ လပ် ကီးကို ပြေးပြီးတော့တောင် ကြည့်လိုက်သေးသည်။ ။

သည် တစ်ခါတော့ လပ်ကီးကို သူ မနာလိုစိတ် ဝင်မိပါသည်။ ။ သည် ကောင်စွဲပုံများက မော်ဒယ် ချောချောလေးက အငမ်းမရ ပြေးထွက်ကြ ည့်ရသည့်အထိပါ။ ဘယ်လောက်ဆွဲဆောင်အားကောင်းသလဲ။

ဆံပင်ပျော့စင်းစင်းများကို တစ်ချက်ယမ်းကာ သူ ရယ်မိပါသည်။ ။ ရ င်ထဲမှာ ပျော်ချင်ချင်။ အဲဒီ ကောင်မလေးကို နောက်တစ်ခါလောက် ထပ် ဆုံချင်ပါသေးသည်။ ။ ဆန္ဒတစ်ခု ရင်ထဲရောက်လာ၏။

မော်ဒယ်အေဂျင်စီမှ မမသန့်က အစီအစဉ်အားလုံးကို ထွေးလေးအား ပြောပြနေသည်။ ။ တကယ်တမ်းကျတော့ သည် လုပ်ငန်းမှာ အမြတ်အစွန်းမကျန်တာ အတွင်းသိ၊ အဆင်းသိ ထွေးလေးတို့ပဲ သိပါသည်။ ။ မမသန့်ကလည်း ဝါသနာပါလို့ သာ သင်တန်းကို ဖွင့်ထားတာပါ။ ပြီးတော့ ထိုလုပ်ငန်းက ပိုက်ဆံ ကိုလည်း မျှော်လင့်စရာမလိုသော အနေအထား။ တခြားလုပ်ငန်းတွေက ပိုက်ဆံဝင်နေ၍ လည်း ဖြစ်သည်။ ပြဿနာကလည်း အသေးလေးက အကြီးကြီးအဆုံး မျိုးစုံကြုံရတတ်ပါသည်။ ။ မော်ဒယ် ကောင်မလေးတွေကလည်း အများကြီးမို့ တစ်ခါတလေ လိုက်ပြီးဖြေရှင်းပေးရတာမျိုး ရှိပါသည်။ ။ ပွဲလုပ် ချင်သော ကုမ္ပဏီတွေကလည်း တစ်ခါတလေ သူတို့ ဖြစ်ချင်တာပဲသိသည်။ ။ တစ်ဖက်က အဆင်မပြေမှု များကို ထည့်မတွေးတတ်ပေ။

မမသန့်ကတော့ အဘက်ဘက်က ထောင့်စုံအောင် တွေးရပါသည်။ ။ သူများ ပြောစရာမလိုအောင် လည်း သတိထားရသည်။ ။ အဝတ်အစားက အစပါ။

"မမသန့် ဆွဲထားတဲ့ အစီအစဉ်ဘယ်လိုလဲ"

"မဆိုးပါဘူး"

"ထွေးလေးရော ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲ၊ ပြောလေ"

"ခဏနော်မမ ထွေး စဉ်းစားဦးမယ်"

မမသန့်က အားလုံးထဲမှာ ထွေးကိုချစ်တယ်။ ထွေးနှင့်ဆို ညီအစ်မ

တွေလိုပါ။ တရင်းတနှီးနှင့် အမြဲ အကြံဉာဏ်ယူတတ်ပါသည်။ ။

"သဇင်တို့ အဖွဲ့ရဲ့ အကကို နောက်ဘက်ပို့ရင် ကောင်းမလားမသိဘူး။"

"ဘာလို့ လဲထွေးရဲ့ ရှေ့မှာ ဆိုတော့ ပရိသတ် မြူးပြီး စိတ်ပါသွားအောင်လေ၊ အဖွဲ့လိုက် အက ဆိုတော့ ဆွဲအားရှိတယ်။"

"ဟင် အဲဒီလိုဆိုရင် နောက်ပိုင်းက အေးစက်စက်ဖြစ်သွားမှာ ပေါ့၊ နောက်မှာ တစ်ခုခု ထပ်ရှိရင် လည်း တစ်မျိုးပေါ့။"

"အင်း ဒါလည်း ဟုတ်သားပဲ။"

ပရိသတ်ကို မဆွဲဆောင်နိုင်မှာ ကို အဓိက စိုးရိမ်နေပါသည်။ ။ တစ်ပွဲဆိုတစ်ပွဲ လက်မှတ်ကြေးက မြင့်သည်။ ။ နှင့်နေအောင်ပေးပြီး ကြည့်ရတာမို့လည်း ပိုပြီးတန်ဖိုးချင်သည်။ ။ ကြည့်ရကျိုး နပ်စေချင် ပါသည်။ ။ အဲဒီလို စေတနာကြောင့်လည်း အမြတ်အစွန်း မကျန်တာပါ။ မမသန့်အိမ်ကဆို မမသန့်ကို အမြဲ အပြစ်တင်တတ်ပါသည်။ ။ အပင်ပန်းခံ၊ အချိန်ပေးပြီး ဘာမှ မကျန်သော လုပ်ငန်းကို ပြောင်မြောက်စွာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့လုပ်နေသူ မဟုတ်လား။ ဘယ်လောက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျမလဲ မသိပါ။

"ဟိုအဆိုတော်နဲ့ ပုလဲတို့ အဖွဲ့ကို နောက်ပို့လိုက်ရင်ရော။"

အစီအစဉ်ကို ကောင်းသထက်ကောင်းအောင် မငြီးငွေ့ရအောင်၊ မပျင်းရအောင် ကြိုးစား ရေးဆွဲ နေကြတာပါ။

"ကဲ ကဲ ကော်ဖီသောက်၊ အခု (.....) စီးကရက်ကုမ္ပဏီက လာလိမ့်မယ်၊ ရှေ့လထဲမှာ နောက်ထပ်တစ်ပွဲကို စပွန်ဆာလုပ်ပေးမယ်နဲ့ တူတယ်၊ မမသန့် ဆင်းစဉ်ခံရင် ထွေးပါ လိုက်ခဲ့ပေး ကွယ်၊ ဒီကိစ္စကို နေ့လယ်မှ ပြန်ဆွေးနွေးရအောင်။"

ထွေးလေးက ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်ပြီး စားပွဲပေါ်က ကော်ဖီပန်းကန်
ကို ဆွဲယူလိုက်ပါသည်။ ။ မနက်အစောကြီးကတည်းက မမသန့် ဖုန်းဆ
က်ခေါ်တာမို့ ရောက်လာခဲ့ရသည်။ ။ နံနက်စာပင် ဘာမှ မစားခဲ့ရသေး။
ခုမှ ပဲ သတိရသည်။ ။

ကိတ်မုန့် ပန်းကန်ထဲက ကိတ်မုန့်တစ်ချပ်ကို ဆွဲယူလိုက်၏။ ရုံးခန်း
လေးက အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ် ထောင့်တစ်ဖက်မှာ မို့ သီးသန့်လေးဖြစ်
ကာ နေရတာလွတ်လပ်ပါသည်။ ။ ပြတင်းပေါက်ဘေး သွားရပ် ကာ လို
က်ကာပန်းရောင်လေးကို ဖောက်ထွင်းပြီး အပြင်ကို ကြည့်မိ၏။ လက်
ထဲက ကိတ်မုန့်ကုန်သွားမှ လိုက်ကာကို ဆွဲဖယ်လျက် ပြတင်းပေါက်ပေါ
င်ကိုမှီပြီး ကော်ဖီခွက်နှင့် ရပ်ငေးနေမိသည်။ ။

လမ်းဘက်ကို လှမ်းကြည့်မိရင်းက ထူးဆန်းသော လူကလေးနှင့်
ထူးဆန်းသော ခွေးကလေးကို သတိရမိလိုက်ပါသည်။ ။

ဟိုတစ်နေ့တုန်းကလို မျက်စိရှေ့ရောက်လာစေချင်မိသည်။ ။

စကားဝါပန်းနဲ့များက ထွေးလေးနှာဝကို အလှအယက် ဝင်ရောက်
နေရာယူလာကြလေ၏။

အားပါးတရ ရှူရှိုက်ပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်မသွား။ ထပ်ကာထပ်
ကာ မွှေးရှိုက်နေမိပါသည်။ ။

သည် စကားဝါပင် အံ့ဆိုင်းဆိုင်းကြီးကို ထွေးလေး သိပ်ကြိုက်ပါသ
ည်။ ။ ထုံအီလွန်းသော စကား ဝါပန်း၏ ရနံ့ပြင်းပြင်းကိုလည်း ထွေးလေး
က အလွန်နှစ်သက်ပါသည်။ ။

"ဟင်"

ကျောပိုးအိတ်အနက်ကလေးလွယ်ကာ ဂျင်းဘောင်းဘီ အပြာရောင်

လေးနှင့် ငိုက်စိုက်စိုက် လျှောက်လာသော သဏ္ဌာန်လေးကို ထွေးက ချက်ချင်းမှတ်မိပါသည်။ ။

ဟိုတစ်နေ့က ဆိုင်ကယ်ပေါ် ခွေးပုလေးတင်စီးသွားသော ထူးထူးဆန်းဆန်း လူပုဂ္ဂိုလ်လေး။ သည် နေ့တော့ တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်လာသည်။ ။

ခပ်မတ်မတ်လျှောက်လာနေသော သဏ္ဌာန်က သက်သောင့်သက်သာပါပဲ။ နှုတ်ခမ်းလေး တလှုပ် လှုပ်နှင့် သီချင်းဆိုနေတာလား မသိပါ။

ဖြည်းသော၊ နှေးသော ခြေလှမ်းများက လမ်းထိပ်ကို ဦးတည်နေကြ၏။

ရုတ်တရက် ထွေးလေးက ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။ ။ ထွေးလေးကို သူက မမြင်သေးပါ။ မြင်ဖို့ လည်း သိပ်မလွယ်ကူ။ ညိုညိုပျော့ပျော့ ဆံပင်စင်းစင်းများက သူ့မျက်နှာဘေး တစ်ခြမ်းကို ဖုံးကွယ်ထားသည်။ ။

ချက်ချင်းပဲ ပြေးသွားကာ ဆံပင်ပျော့ပျော့လေးများကို ဆွဲဖယ်ပြီး သူမဘက် လှည့်ကြည့်စေချင် သည့်ဆန္ဒက အပြင်းအထန် ပေါ်ပေါက်လာ၏။

ထွေးတို့ ခြံရှေ့အရောက်မှာ သူ့ခြေလှမ်းတွေ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွား၏။ တို့ခနဲရပ်သွားတာ၊ ခိုင်လုံသော အကြောင်းတစ်ခုက သူ့ခြေလှမ်းကို ရပ်တန့်စေသည်။ ။

ပခုံးမှာ လွယ်ထားသော ကျောပိုးအိတ်အမည်းကို ရှေ့ယူလိုက်ပြီး ကျောပိုးအိတ် လက်နှိုက်ထည့် ကာ တစ်ခုယူလိုက်သည်။ ။

"အဟင်း မြင်ရရင် အဆန်းချည်းပဲ"

ထွေးလေး တီးတိုးရေရွတ်မိသည်။ ။

သူ့လက်ထဲပါလာတာက စီဒီအမ်အေတယ်လီဖုန်း။ တချို့က 'ခြင်းဖုန်း'ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ။ ဆွဲခြင်းလေးထဲထည့်ထားလို့ သာ ခြင်းဖုန်းဟု ခေါ်တာပါ။

ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ခဏရပ်ပြီး ထူးလိုက်ပုံရသည်။ ။

ထွေးလေး နှုတ်ခမ်းတွေပြိုးသွား၏။ တယ်လီဖုန်းကို ကျောပိုးအိတ်ထဲ ထည့်ယူရတယ်လို့ ပဲ။

သည် ပုဂ္ဂိုလ်လေးကို မြင်လိုက်ရမှ ဖြင့် အဆန်းတကြယ်၊ နှစ်ခါစလုံး ထွေးစိတ်ကို ဖမ်းစား ဆွဲဆောင်နိုင်ပါသည်။ ။ စိတ်ဝင်တစား မကြည့်မိဘဲ မနေနိုင်ပါ။ ကျောပိုးအိတ်ကို တစ်ဖက်ကဆွဲ တစ်ဖက်ကဖုန်းပြောရင်း ဆက်လျှောက်သွားသော သူ့ကို မျက်စိတစ်ဆုံး လိုက်ငေးနေမိပါသည်။ ။

ဘယ်လိုလေးမှန်းလည်း မသိဘူး။

ထွေးကို လှုပ်ခတ်နိုင်စွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါ။ ထွေး သူ့ကို မေ့၍ ရမည်မထင်တော့ပါ။ မှတ်မှတ် ရရ ဖြစ်သွားရပါပြီ။

"ထွေး"

"ရှင်"

မမသန့်က လှမ်းခေါ်နေပြီမို့ လက်ထဲက ကော်ဖီခွက်ကို ကပျာကယာ မော့ချရသည်။ ။ ထွေး အဖြစ်ကို ထွေးကိုယ်တိုင် ရယ်ချင်သည်။ ။

ထွေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကလည်း မော်ဒယ်တစ်ယောက်ပါ။ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းတွေ လည်း ရှိတာပါပဲ။ သူ့ကိုမှ ဘာလို့ တဖျတ်ဖျတ်

တ် လှုပ်ခတ်အောင်ဖြစ်သွားရတာလဲ။

အမှန်ကို ဝန်ခံရလျှင် ထွေး သူနှင့် သိကျွမ်းချင်မိတော့သည် ။

ထွေးအမြင်မှာ တော့ သူက တခြားကောင်လေးတွေနှင့်ကို မတူ။ ထူးကဲနေလေသည် ။

ထွေးကို ကားမောင်းပို့သော မမကြီးက တစ်လမ်းလုံး ပွစိပွစိ ဆူငေါက်လာ၏။

သည် နေ့ ဖက်ရှင်ရှိုးရှိတာမို့ မမကြီး ဆေးရုံသွားသော ကားနှင့် ထွေးက လမ်းကြုံလိုက်လာ တာပါ။

မမကြီးက ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ဟု သိပ်မပို့ပေးချင်ပါ။

"ထွေး မြန်မြန်လုပ်စမ်း၊ နောက်ကျနေပြီ"ဟု လှမ်းအော်နေသေးသည် ။ အင်း ထွေးကလည်း ထွေးပါပဲ။ မမသန့်တို့ ကို ဝင်ကြိုခိုင်းရင် အရသာနဲ့ ကမန်းကတန်း ယူစရာရှိတာတွေယူပြီး မမကြီးဆီ ပြေးလာရသည် ။

"ဘယ်ကို ပို့ရမှာ လဲ"

ဖက်ရှင်ရှိုးလုပ်မည့် ဟိုတယ်ကိုသာ ထွေးလေးက လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်ပါသည် ။ ဟိုရောက်မှ ပဲ ပြင်ဆင်မှုကို လုပ်ရတော့မည်။ မိတ်ကပ်ဆရာကလည်း အဲဒီမှာ ပဲ ရှိနေတာမို့ တော်သေးသည် ။

"ဒါတွေပဲ လုပ်နေတော့မှာ လား ထွေးလေး"

မမကြီးက နားကြပ်နှင့် ဂျူတီကုတ်ကို ကားနောက်ခန်းထဲ ပစ်ထည့်ကာ ထွေးလေးထိုင်ဖို့ ခုံကို ရှင်းပေးရင်းက မေး၏။

ထွေးက မမကြီးဘေးမှာ ဝင်ထိုင်သည် ။

"ထွေးက ဝါသနာပါလို့ ပါ မမကြီးရဲ့ "

မမကြီးက နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး ခေါင်းခါသည် ။

"မမက ညီမလေးကို အလုပ်ဝင်စေချင်ပြီ"

"အင်းပါ မမကြီးရယ်"

ထွေးလေးက စင်ပေါ်တက်ရမယ့်အရေး တွေးကာ စိတ်လှုပ်ရှားနေတာမို့ ဘာပြောပြော ခေါင်းညိတ်ထားလိုက်ပါသည် ။ မမကြီးနှင့် အတိုက်အခံ အငြင်းအခုံမပြောချင်ပါ။ လောလောဆယ် ‘အင်း’ လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါ။

"အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ ဘာလို့ လုပ်နေမှာ လဲ"

မမကြီးက ထွေးကို မြင်လိုက်တာနှင့် အဲဒါပဲ ပြောတတ်ပါသည် ။

"ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်တာကမှ ဟုတ်ဦးမယ်"

ထွေးလေးက ငြိမ်သက်နားထောင်နေသည် ။

"ပင်ပန်းပြီး အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး"

မမကြီးနှင့် ထွေးလေး အမြင်ချင်းမတူပါ။ ဝါသနာချင်းလည်း မတူ။ ထွေးလေး လုပ်နေသမျှကို မမကြီးတို့ က ဘယ်တော့မှ အားပေးနားလည်မှာ မဟုတ်ပါ။ ကန့်ကွက်တားဆီးဖို့ ပဲ ကြိုးစားနေသည် ။

"ပြောလို့ မရတာ စိတ်အပျက်ဆုံးပဲ"

ထွေးလေးက သူ့မပြောသလို နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ကာ နားထောင်နေပါသည် ။ ပြန်မပြော နားမထောင်ဟာလေး။ ကတိကိုလည်း ‘အင်းပါ အင်းပါ’ဟု ပြီးစလွယ် ပေးထားတတ်ပြန်သည် ။ သူ့ ဝါသနာကို ခုချိန်ထိ တစ်လှမ်းမှ နောက်မဆုတ်တော့ဘဲ အရှိန်အဟုန်နှင့် ရှေ့ဆက်လို့ သာနေသ

ည် ။ ဖေဖေကလည်း ထွေးလေးကို စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေသည် ။ ဘယ်တော့များမှ သည် အလုပ်ကို စိတ်ပျက်နောက်ဆုတ်မလဲ မသိပါ။ တစ်အိမ်လုံးမှာ ထွေးလေးကျမှ အနုပညာဗီဇပါလာကာ ပြောမရ ဆိုမရနှင့် ဇွတ်တိုးနေသည် ။

ညီမနှစ်ယောက်မှာ ရတနာသန့်က သူမနှင့်တူပြီး ရတနာမေက တော့ ပုံစံကွဲထွက်ကာ တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည် ။

မလတ်က ဘယ်ကိစ္စမဆို သူမနှင့် ညှိလို့ ရသည် ။ အပေးအယူတည့်သည် ။ အငယ်မထွေးသာ စိတ်ထင်တိုင်းလုပ်တတ်တာ။

"မလတ်ကလည်း ထွေးကို ပြောဖော်မရဘူး"

မမကြီး မလတ်ဘက် လှည့်သွားပြန်သည် ။ ထွေးကိုပြောမရသောအခါ ဒေါသက မလတ်ဆီ ပုံကျ သွား၏။

"မလတ်က ပြောပါတယ်။ ဒီတစ်နှစ်ပဲ လုပ်တော့တဲ့ "

"ထွေးလေးအသံက မပွင့်တပွင့်ရှိသေးတယ်။ မနှစ်တုန်းကလည်း ဒီတစ်နှစ်ပါပဲလို့ ပြောခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ ခုလည်း လာပြန်ပြီ ဒီတစ်နှစ် ။ နောင်နှစ်ကျရင်လည်း ဒီတစ်နှစ်ပဲလို့ ပြောဦးမှာ လား"

မမကြီးအသံက ဒေါသနှင့် မြင့်တက်ကျယ်လောင်လာသည် မို့ ထွေးလေးက ဇက်ကလေးပုပြီး ငြိမ်နေလိုက်ပါသည် ။

"ကိုအောင့်ညီမလေးဆို ထွေးနဲ့ ရွယ်တူပဲ၊ ဘယ်လောက်တောင် ကောင်းသလဲ"

မမကြီးက သူ့သူငယ်ချင်းညီမနှင့် ခိုင်းနှိုင်းပြောလာပြန်သည် ။

"ထွေးလေးက အင်္ဂလိပ်စာကင်လည်း ကောင်းသားပဲ၊ အခုဖွင့်တဲ့

ကျောင်းလေးတွေမှာ ဝင်လုပ်လည်း မဆိုးဘူး"

ထွေးလေးက နှုတ်ခမ်းချွန်ကာ ပင့်သက်ရှိက်သည်။ ။

မမကြီးနှင့် ကားကြိုလိုက်လာတာ မှားပါပြီကွယ်။

ကိုယ်လေးတစ်ချက်ဆန့်ကာ နားငြီးသလိုလုပ်မိသည်။ ။

"ပြောလိုက်ရင် လိမ်တွန့်နေတာပဲ၊ နားမထောင်ဘူး၊ ခက်တယ်"

မမကြီးက ပူညံ့ပူညံ့လုပ်တာက ထွေးအဖို့ ရိုးအီနေပါပြီ။

"ကဲ ရောက်ပြီ၊ ကြွ ကြွ အဲဒါတွေပဲလုပ်"

ထွေးက ဝမ်းသာအားရ ကားပေါ်ကဆင်းသည်။ ။ ပြီးတော့ နောက်ဆုံးတံခါးဖွင့်ကာ ကျောပိုး အိတ်ဆွဲယူသည်။ ။

"မမကြီး တဲ့တာ"

ခြေစုံလေးရပ်ကာ လက်ပြသည် မို့ မမကြီးက မကြည်မလင် မျက်နှာထားနှင့် လက်တစ်ဖက် ထောင်ပြနုတ်ဆက်လေသည်။ ။ ကားလေးက အရှိန်နှင့် မောင်းထွက်သွားတော့သည်။ ။

ထွေးလေးက ညင်ညင်သာသာလျှောက်လာရင်း တစ်ယောက်တည်း ရယ်နေမိ၏။

လက်လျှော့လိုက်ပါ မမကြီးရယ်။

တားမနေပါနဲ့ တော့ ထွေးက အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ မော်ဒယ်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဆိုတဲ့ တစ်ခု တည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ရှိသူပါ။ ဘယ်တော့မှ ဘာကြောင့်မှ နောက်မဆုတ်တော့ဘူးသိလား။

ထွေးရင်ထဲမှာ တော့ သေချာနေပါသည်။ ။

"ဟင်"

ခေါင်းငုံ့လျှောက်လာနေရာမှ တစ်ချက်မော့မိသောအခါ မျက်နှာချင်း ဆိုင်မှ လျှောက်လာနေသော လူတစ်ယောက်ကို မြင်သည်။ ။

မျက်လုံးနှင့်ကပ်နေသော မျက်မှန်အမည်းကြောင့် ဖြူသောအသားကို ပေါ်လွင်နေသော်လည်း ဆံပင်ညိုညိုစင်းစင်းများကို ဒုတ်ခနဲ ရင်ခုန်ကာ မှတ်မိလိုက်ပါသည်။ ။ နှစ်ခါမြင်ဖူးပေမဲ့ စွဲနစ်နေအောင် သိကျွမ်းနေသည်။ ။

ရဲစိုစိုနှုတ်ခမ်းများက ပြီးရောင်သန်းနေသည်။ ။ ထွေးကို ပြီးပြနေတာများ လား။ သူ့ခြေလှမ်းတွေ က ထွေးဆီဦးတည်လာနေတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

"ဟယ်"

လက်ထဲမှာ ပွေ့ပိုက်ထားသော နှင်းဆီညိုညိုများကို ခုမှ ပဲ ဘွားခနဲ မြင်တွေ့ သတိပြုမိလေ သည်။ ။ စောစောတုန်းက ထူပူပြီး မမြင်ခဲ့ပါ။

ထွေးရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ်အေးစိမ့်လာသည်။ ။ မျက်လုံးလေးပြူးထွက်လျက် မျက်တောင်ခတ် ဖို့ ပင် မေ့လျော့ကာ နေမိသည့် အဖြစ်ရယ်။

တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသော အနေအထားမို့ ယောင်ယမ်းကာ

နောက်ကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်မိ ပါသည်။ နောက်မှာ ဘယ်သူများ ရှိလိမ့်မလဲဟု။ ဘယ်သူမှ လဲ မရှိပါ။ ရှင်းလင်းနေလိုက်တာမှ လူရိပ် လူယောင် လုံးဝမရှိ။ မနက်စောစောမို့လည်း ပိုပြီးရှင်းနေတာဖြစ်လိမ့်မယ်။

ဒါဆို ဒါဆို သူ ဘယ်ကိုလာနေတာလဲ။

ထွေးရှေ့မှာ ခြေစုံရပ်လိုက်သောအခါ ထွေးလက်ဖျားတွေ အေးစက်သွားရပြီး အသက်ရှူဖို့ ပင် မေ့လျော့လျက် အသက်အောင့်ထားမိသည်။

မယုံနိုင်စွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူက နှင်းဆီညိုညိုများကို ထွေးဆီလှမ်းပေး၏။ ထွေးက အလိုက်သင့် လှမ်းယူလိုက်ပါသည်။

မော်ဒယ်ဘဝမှာ ပန်းစည်းလာပေးတာ ဘာများ ဆန်းသလဲကွယ်။ အခါပေါင်းများစွာလည်း ကြုံဖူးပါသည်။

‘ကျေးဇူး’ဟု နူးညံ့ချိုသာစွာ ပြန်ပြောတတ်ကျင့်ကလေးလည်း လျှာဖျားမှာ ရှိနေပါသည်။

သို့ပေမဲ့ သည် တစ်ခါ နှုတ်ခမ်းတွေက လှုပ်မရစွာ တင်းစေ့နေကြသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်။

သူ့မျက်လုံးတွေကို တစ်ချက်ကြည့်မိလျက် မျက်လွှာက အလိုအလျောက် ချမိလျက်သား။

အနေခက် ရှက်ရွံ့တာကို ပထမဆုံးအကြိမ် ကြုံဖူးသည်။

စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှု လုံးဝမပါသော ရင်ခုန်သံနွေးနွေးက မြန်ဆန်လာ၏။

ထွေးတို့ ပွဲကို သူက လာရောက်အားပေးသူလား။ ထွေးလာမှာ သိလို့

တမင်ကြိုစောင့်နေတာ များ လား။

ဘယ်နေရာလေးမဆို မမသန့်က ထွေးပါမှ ကြိုက်တတ်လေတော့
ထွေးမှာ မနက်စောစော ကတည်းက ထွက်လာရပါသည်။ ။

သူကရော ဘာလို့ အစောကြီးရောက်နေရတာလဲ။

သည် ကို တကူးတကလာတာလား။

အလုပ်ကိစ္စနှင့်လား။

လမ်းကြို၍ ဝင်လာသလား။

ထွေး ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်။

ဝဏ္ဏမင်းဒင်က ပန်းရောင်ပြေးနေသော ပါးပြင်မွတ်မွတ်ကလေးကို
အတင့်ရဲလှစွာ စူးစိုက်ကြည့် နေမိသည်။ ။

ထူးအိမ်သင်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သွားသတိရလိုက်မိ၏။

"မျက်လုံးများ နဲ့ နမ်းပါ"တဲ့။ ။

သူက ရှက်စနိုးမျက်လွှာချနေသော ကောင်မလေးကို ကြည့်ကောင်း
ကောင်း နှင့် ကြည့်နေမိပါ သည်။ ။ ရင်ထဲမှာ အလိုအလျောက် ပျော်လာ
သည်။ ။

သူသည် ကို တမင်လာခြင်းတော့မဟုတ်ပါ။ တိုင်ဆိုင်လှစွာ သူမနှင့်
ဆုံတာပဲဖြစ်လေသည်။ ။

သူ့မိတ်ဆွေ နိုင်ငံခြားသားနှစ်ဦးက သည် ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုတာမို့
သူက မနက်စောစော လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်းပါပဲ။

ဒီကိုရောက်မှ ပဲ လမ်းထဲက မော်ဒယ်အေဂျင်စီ၏ ဖက်ရှင်ရှိုးရှိတာ
သိရသောအခါ တစ်ခါတွေ့ဖူး သော ကောင်မလေး လာမှာ ပဲဟု

တွေးပြီး နှင်းဆီတွေဝယ်ထားမိတာပါ။ အကယ်၍ မလာခဲ့ရင်လည်း ထို
နှင်းဆီများ ဖြင့် မေမေ့ကို မျက်နှာလုပ်လိုက်မည်။ အရှုံးမရှိ၊ ဘယ်လော
ကကောင်းသလဲ။

သို့ပေမဲ့ သူ့ကံက ကောင်းလွန်းပါသည် ။ မျှော်လင့်နေသော ကောင်
မလေးက ဘယ်လောက်မှ မစောင့်လိုက်ရဘဲနှင့် ရောက်လာ၏။

သူ အရမ်းပျော်သည် ။ ကျေနပ်သည် ။ သူ့အပြီးတွေက လှိုက်လှဲနွေး
ထွေးနေ၏။ အဲဒီကောင်မ လေးနှင့်သူ ရေစက်ရှိသည် ထင်ပါရဲ့ ။
